

St. Luke Serbian Orthodox Church November 2005 Volume 4, Issue 9

November 2005

Volume 4, Issue 9

Inside this issue:

Father Alexa's Note	1
First Orthodox Par- ent/Child Workshop a Success	2
О бројаницама	4
О избору животног пута	5
Како су установљени постови	6
Sundays: The Minimal Obligation	7
Do Not Be Habitually Late	7
Pravoslavni psihotest: kojoj kategoriji pripadate?	8
Како ђаво обмањује чевека	9

Schedule/Распоред

Financial Report

11

12

Dear Brothers and Sisters:

I hope that you find this latest issue of our newsletter full interesting reading and that you learn a little bit more about the mission of our church. Along with worship services, our church regularly offers all sacraments, prayers for living and reposed, educational programs for children and adults, recreational and cultural activities. Your priest and executive board work together with church organizations such as the Circle of Sisters, choir, and Sunday School to maintain all of the church activities that we find pleasing to God. Many people call every day asking about one thing or another, with many of them living in far away places such as Virginia Beach, Delaware, Charlottesville, etc. Your priest often times bends over backwards to accommodate the spiritual needs of the faithful in a very large geographical area, covering a four hour driving radius.

All of you that read these pages are privy to the benefit of having a local parish. Whether you are regular, occasional or rare attendees, everybody has a responsibility to this parish. The last few months, in the pages of the newsletter, you've read about the riches that our church offers, the need for more participation from many people, and the need for more funds to be able to continue the work of the church. Regardless what many people think, or what excuses they may offer, com-

plaining about the priest or the elected executive board, the atmosphere, the lack of a church building, etc., this is your home parish. Everybody involved is working hard, and with good intentions to do positive work. I notice a great lack of commitment, and might I say, a tendency to have use of the church only when it is needed or convenient. The past few months in the newsletter that everybody receives, pledge forms have been included, where you may offer any type of support possible to help the church in its mission. To date, very few people have responded. Is it any wonder that our treasurer is consistently reporting losses? Are we kidding ourselves in talking about building a new church? Are our people really committed to having a rich spiritual and liturgical life in the Washington area?

I hope the answers to these questions point to a hidden treasury in the souls of the Serbian Orthodox in this area; a treasury that has yet to be revealed materially. But time is running out. We must act soon or be satisfied with our situation as it is; a nonfunctional building, a large mortgage, and frustrated parishioners.

I am confident that the faith of those closest to the church will keep it alive. The mission will continue. The question is, "Who is willing to support it?"

Father Aleksa

Page 2 ST. LUKE NEWSLETTER

FIRST ORTHODOX PARENT/CHILD WORKSHOP A SUCCESS!

On Saturday October 15th, a group of fifteen children of varying ages, together with their parents came together at our church property to take part in our first workshop. This first of many workshops, designed to foster a communal bond between parent and child in the Orthodox Christian liturgical spirit, was successful not only because of the number of participants, but because of their enthusiasm in participating. Afterwards many parents expressed a desire to participate in and Students with their Sunday school teacher Kristina Adams even to help in organizing more of these workshops.

In our first session, we began with prayer, followed by a short lesson by Father Aleksa on Proskomidia and the Eucharist (preparation and communion). Parents then witnessed a demonstration on the preparing and baking of prosfora (church bread) and the kids participated in a crafts project in making prayer beads. Parents learned how to make prayer ropes and all participants gathered to learn about the work of IOCC (International Orthodox Christian Charities).

We all know that in today's world, many times parents and children do not have enough meaningful time together. If it's not running to and from work and school, then it's the many responsibilities around the

Students assemble school kits to help other children throughout the world

house children's activities that eat up much of the clock In these workshops, parents and children participate together worship, religious education, crafts projects, singing, and other activiwhich ties help to nurture and

(Continued on page 3)

(Continued from page 2)

soothe the soul. We encourage all parents and children to participate. Workshops will be scheduled every 6-8 weeks, each having a specific theme. Our next workshop will be Sunday De- $4^{\,t\,h}$ cember from 12-3PM. The theme will

be our entrance

Danica Bogicevic gives a presentation on IOCC (International Orthodox Christian Charities) and talks to students about the importance of sharing

into and service in the church (in correlation with the feast of that day, The Entrance of the Mother of God in the Temple) and advent (anticipating Christ's birth).

Many thanks go out to the organizers and parent helpers: Rebecca Kesic, Kristina Adams, Jeb Adams, Victor Isailovic, Karen Isailovic, and Danica Bogicevic.

When do we meet again?

The next workshop has been scheduled for Sunday, December 4th, 2005. It will take place immediately

(Continued on page 4)

Victor Isailovic teaches students how to make a prayer rope

(Continued from page 3) after the children receive Holy Communion.

Children and parents will go to our church property where lunch will be served. After the lunch, the activities will begin (approximately around noon).

Када је сљедећа радионица?

Наредна радионица ће бити у недељу, 4. децембра, 2005.

Одмах након причешћа дјеца у пратњи родитеља и наставника ће имати организован ручак на насем посједу. Активности ће почети нако ручка (одприлике 12ч)

О БРОЈАНИЦАМА

Ставши на уобичајено место где се молимо Богу, прекрстимо се и сабравши мисли, узмемо левом руком чворић држећи га између палца и кажипрста. Полако и сталожено, са потпуном сабраношћу ума, почнемо изговарати речи: Господе Исусе Христе, Сине Божји, помилуј ме грешнога! Узимајући палцом и кажипрстом наредни чворић на бројаници, поново изговарамо речи молитве, не одвајајући ум свој од њих, и

тако редом онолико пута колико смо сами себи одредили, односно колико нам је свештеник код кога исповедамо причешћујемо одредио.

Осим горе наведених речи молитве којима се обраћамо Спаситељу нашем, још се користе молитве којима обраћамо Пресветој Богородици: Пресвета Богородице спаси грешнога! Или своме Светитељу кога славимо:

(имесветитеља), моли Бога за мене грешнога!

Помоћу бројанице можемо да се молимо за своје ближње и свој народ, и то тако што на првом чворићу бројанице изговарамо следеће речи: Господе Исусе Христе помилуј слугу (илислуге, слушкињу, народ) свога (име, имена), а на осталим чворићима не понављамо име онога или оних за које семолимо, већ говоримо: Господе ИсусеХристе помилуј поменуте слуге Твоје!

Такође, можемо да се молимо и за упокојене сроднике: Господе Исусе Христе, упокој душе уснулих слуга својих (имена), а даље: Господе Исусе Христе упокој душе поменутих слуга својих!

Исусова молитва је најважнија молитва сваког хришћанина. Она по црквеним правилима може да замени све друге молитве. Највећа сила ове молитве лежи у самоме имену ИСУСА

> ХРИСТА, које изгони из нашег срца сваку сметњу и уноси божански мир. Молитва на бројанице може да се практикује на сваком месту и у свакој ситуацији:на путовању, у раду, одмору, у шетњи..

> Многи хришћани пред спавање осене крстом своју постељу и легну у кревет заједно с бројаницом, тихо молећисе док не заспе. Ујутро када се пробуде одмах се лате бројанице и тако започну свој дан са молитвом.

Укратко речено, Исусовом молитвом можемо се молити

увек и свугде а да то нико други не зна осим Бога и нас самих. Зато не занемарујмо могућности да се Богу молимо, већ напротив, привлачимо милост и благодат Божију на себе и ближње своје за које се молимо и са којима живимо или смо живели АМИН.

Преузето из "Ангелара", парохијски часопис црквене општине Франкфурт)

Page 5 ST. LUKE NEWSLETTER

О ИЗБОРУ ЖИВОТНОГ ПУТА

"Хришћанска заједница" број 6 и 7/1933.

У збирци изабраних повести из живота св. отаца налази се ова особито поучна повест која нас учи којим путем да пођемо у свом животу. "Причао је један старац да је познавао једну врло побожну старицу монахињу, коју је упитао зашто је такав живот изабрала и она му испричала уздишући, следеће. родитељи су умрли још кад сам била дете. Отац је био човек смеран и тихе нарави, али слабог здравља. Много се старао за спасење душе и ретко се виђао са суседима. Када је био здрав, доносио је кући своју скромну зараду, али је већи део свог живота провео патећи се и строго постећи. Толико је био ћутљив, да се могло помислити да је нем. Напротив, мати је живела распутно и непоштено, тако да јој није било равне у целој околини. Била ја брбљива и увек се са неким свађала. Често је проводила време у пијанчењу са најпокваренијим мушкарцима. Кућевну имовину је просипала и стога су нам недостајала средства са живот, и ако је имање било велико. Толико је злоупотребљавала своје тело, да се ретко ко у нашем селу сачувао од ње чист. Од детињства до старости није боловала, но је увек била здрава. Такав је био живот мојих родитеља. Затим је отац, пошто је се напатио од дуге болести, преминуо. Тек што је умро, небо се наоблачило, киша је почела падати, муње су севале, грмело је и киша је непрестано падала три дана. Због рђавог времена није могла бити сахрана и људи су климали главом говорећи у чуду: овај је човек безсумње био велики грешник, кад га ни земља неће, али да се леш не би почео распадати у кући и тиме онемогућио становање у њој, сахранише га некако, иако је киша једнако падала. Добивши већу слободу по смрти оца, још моја мати сe луђе предала злоупотребљавању тела и учинивши од наше куће јавну кућу, проводила је живот у највећој раскоши и весељу. Када је пак умрла, имала је великолепну сахрану, те је изгледало као да је и лепо време узело учешћа у њеном спроводу.

После њене смрти остала сам као дете, а телесне жеље већ су почеле у мени да се појављују. Једне вечери почела размишљати чији живот да узмем као пример за углед, да ли очев, који је живео скромно, тихо и уздржљиво, али је за све време живота патио, боловао и туговао, а када је умро као да га земља није хтела. Да је такав живот био Богу мио, не би се мој отац, који је тако живео, толико намучио и претрпео јада. Боље је живети као што је живела мати, рекла сам у мислима, предати се задовољствима, раскоши и телесном сладострашћу. Мати није пропустила ниједно неваљало дело, сав живот је провела у пијанству, користећи се здрављем и срећом. Шта, дакле? Треба да живим као што је мајка живела? Боље је веровати својим очима и ономе што је очигледно, боље је свачим се наслађивати, него веровати у оно што се не види и одрицати се од свега. Када сам ја, проклета, у својој души пристала да изаберем живот своје мајке, настала је ноћ и ја сам заспала. У сну ми се јавио и стао преда мном неки човек, велики и страшан, који ме је гледао са гњевом и строго упитао: Кажи ми шта си премишљала у себи? Уплашена, нисам смела ни да га погледам, а он је још јачим погледом поновио свој захтев, да кажем какав ми се живот допао. Изгубивши се од страха и заборавивши све своје мисли, рекла сам да нисам ништа мислила. Тада ми је казао све што сам тајно премишљала. Немајући куда почела сам да га молим за опроштај и објаснила сам узрок, због чега сам тако мислила. Тада ми је рекао: Хајде да видиш и оца и мајку, па онда да изабереш живот по својој жељи! Рекавши то ухватио ме је за руку и повео. Довео ме је у једно велико поље, чија се лепота неможе описати, где је било много вртова са свакојаким родним дрвећем и увео ме је у њих. Тамо ме је сусрео отац, загрлио и пољубио, тепајући ми: ћерко моја! Загрлила сам такође и ја њега и замолила га да ми дозволи да останем с њим,

(Continued on page 6)

(Continued from page 5)

али ми он одговори: сада је то немогуће, него ако пођеш мојим стопама, доћићеш овамо после кратког времена. Наставила сам са мољакањем да ме остави код себе, али онај који ме је тамо довео поново ме је ухватио за руку и рекао: хајде да ти покажем и твоју мајку да је видиш где гори у ватри, да би знала по чијем начину живљења да удесиш свој живот. Тада ме је довео у једно мрачно и смрадно место, откуда се чуо шкргут зуба и јауци, и показао ми је пећ, у којој је горела велика ватра од растопљене смоле. На улазу у њу стајала су нека чудовишта. Погледала сам у њену унутрашьост и опазила своју матер. Она је била у ватри до гуше, шкргутала је зубима (од злобе), а ватра је око ње пламтела и тежак смрад се ширио од црва који не умире. Угледавши ме, узвикнула је плачући из гласа: ћерко моја јаох мени, ове муке трпим због мојих злих дела. Исмевала сам уздржљивост и друге врлине, мислила сам да се мој живот у сладострашћу и разврату никад неће завршити, пијанство и преједање нисам сматрала за грех и, ето, кажњена сам у паклу, који сам кратковремено грешно заслужила. 3a наслаћивање и за ништавно весеље сала се мучим у страшним мукама. То ми је плата за презирање Бога. Постигле су ме многе бесконачне невоље. Сада је време помоћи и сада се сети да сам те својим грудима одојила. Сада ми врати добром, ако сам ти некад нешто добро дала! Сажали се нада мном, ћерко моја, јер ме овај огањ пече, али не спаљује. Сажали се нада мном, јер ме очајање једе и повећава муку. Умилостиви се, дај ми руку и изведи ме одавде. Када сам одговорила да не могу то учинити, јер се бојим оних чудовишта, опет, је почела запомагати: Помози ми, ћерко моја, не презри плач своје рођене мајке, сети се болова које сам поднела у твом рођењу и не презри ме, да не пропаднем у пакленом огњу! Њени јауци су и мени натерали сузе и ја сам почела јаукати и плакати. Ти јауци и плач пробудили су оне који су били самном у кући. Они су упалили лампу и питали ме зашто сам тако јако плакала, а ја сам им испричала своје виђење. Тада сам се одлучила да изаберем живот мог оца, пошто сам се, по милосрђу Божјем, уверила да све оне који проводе грешан и порочан живот очекују вечне муке.

Copyright (C) 2003 Библиотека Св. Наум Овај текст је преузет са сајта http://www.bsn.org.yu/index.php?id=vpt/009

КАКО СУ УСТАНОВЉЕНИ ПОСТОВИ

- Петровски, Госпојински и Божићни -

Поред свете Четрдесетнице (васкршњег поста) и други постови, тј. Петровски, Госпојински и Божићни од давнина су имали важне и оправдане поводе за васпостављање. Код пророка Захарије (8,19) казано је:«Овако говори Господ Сведржитељ: пост четвртога, пост петога, пост седмога и пост десетога месеца, обратиће се за дом Јудин у радост и весеље и у празнике весеља. Али љубите истину и мир».Овде Господ Бог, прилично према четри годишња доба, назначава и четри поста дому Јудину, тј. нама хришћанима. Како смо ми нови дом Јудин, а Господ наш оваплотио се из дома Јудина, омогућивши тако оним који верују у име Његово да се децом

Неговом називати могу. И као што годину чине четригодишња доба: пролеће, лето, јесен и зима, то и ми Велики пост, тј. Свету велику Четрдесетницу (васкршњи пост) у пролеће приносимо Господу на дар као десетину целе године. И то је, по пророку Захарију, први пост.

Други пост је време када су постили свети апостоли по силаску Светог Духа на њих, а који се код православних назива Петровим зато што се овај пост пости до дана када се прослављају свети првоврховни апостоли Петар и Павле. Црква не упражњава овај пост произвољно. Она подражава свете апостоле, који су по примању Светог и Животворног Духа у духовној радости

(Continued on page 7)

Page 7 ST. LUKE NEWSLETTER

Sundays: The Minimal Obligation

A SIMPLE THING to bear in mind (but a fundamental one for anyone who wants to live as an Orthodox Christian): Sunday is the Lord's Day. It, and the major feasts, are days on which we should go to church. Nowadays many people seem to be under the impression that going to church is an option on Sundays, and nothing more than that. (They do not even think that it is an option on other days of the week.) Sometimes one hears excuses for not coming—"I had so much to do!" and the like, —but there are no excuses from this base-line commitment. These are not excuses but admissions of sin. Church attendance on Sundays is not simply one of several options. It is essential for our spiritual wellbeing. In fact, Sunday church attendance and attendance on the Twelve Great Feasts is so essential for us (not for God, not for the priest, not for the parish community, but for our own spiritual lives), that

even if we are away from home, on holiday, or traveling, we should make enquiries, find a church, and try our best to attend a service on these days. Of course, occasions do occur when we are prevented from going to church; but then, rather than just dismissing it, we should make a special effort to read the Scriptures and services at home, still to keep holy the Lord's day. This is particularly important for those who have the responsibility of bringing up children. Also, if through necessity you have missed a Sunday Liturgy, try to attend on some other day in that week. If we consistently neglect this, we shall find that the neglect becomes habitual and will quickly spread into other areas of our spiritual life, resulting in our becoming one of the saddest of all the creatures on the face of the earth—a nominal Christian, i.e. a spiritually dead Christian.

Do Not Be Habitually Late

NATURALLY it is better to go to church for part of the service rather than omit it altogether, but one should avoid making coming late habitual, as many Orthodox Christians seem to consider a quite normal and acceptable practice. Habitually coming late, if it can be avoided, is an insult to the Lord in Whose house we are guests. It is also disturbing to the other worshippers, setting a bad example for them. One would not go to a concert, a play or a sports event for only the last fifteen minutes. Nor, if invited to a dinner at a friend's house, would one turn up at the end of the meal as a matter of course.

So why do we treat God in this way, and then expect His blessings? Try by all means to be present from the start of the Divine Services and to attend to them. Very often, we are phoned by people inquiring about the services—and we know other clergy are as well—and asked not only when the services begin but also—and it seems more importantly—when they end. Except on days when one might have other commitments, this should not be one's first consideration; and certainly it should not be a way of trying to calculate when one should arrive!

(Continued from page 6)

и просвећењу, с постом и молитвом разишли се из Јерусалима на проповед светог Јевађеља, како о томе говоре Дела Апостолска (Д.А. 8,2). И ми, придржавајући се овог поста, подсећамо се њих као учитеља и просветитеља душа наших; приносимо пост у летње време на дар Господу Богу и причешћујемо се пречистим Тајнама Христовим на спасење душе и тела.

Трећи пост, јесењи, бива у част Успења Пресвете Богородице. Он почиње 1/14 августа и траје до15/28. истог месеца. Сама Мајка Божја, припремајући се за одлазак у живот вечни постила је и молила се, о чему нам сведоче и црквени писци. На основу овога, Црква је установила пост и причешће Светим Тајнама Христовим до празника Успења Пресвете

(Continued on page 8)

Pravoslavni psiho-test: kojoj kategoriji pripadate?

Jednom smo upitali starca Pajsija: "Vi nam, oce, neprestano govorite da pozitivno mislimo. Želeli bismo da nas posavetujete kako da se suocimo sa sledećim problemom. Često nam dolaze neki ljudi i kažu da neki sveštenici uzimaju mnogo novca za vršenje svetih Tajni, kažu da puše i sede u kafanama, pa čak i kažu da su neki sveštenici upleteni u nemoralne radnje, i uopšte, žestoko ih optužuju i iznose dokaze da bi to opravdali. Šta da odgovorimo ljudima koji optužuju sveštenstvo?"

Starac je počeo da nam priča:

"Iz iskustva znam da su ljudi podeljeni u dve kategorije. Treća kategorija ne postoji. Ljudi pripadaju ili jednoj, ili drugoj kategoriji. Prvi podsećaju na muvu. Glavna osobina muve je da nju privlači necistoća. Kada se, na primer, muva nađe u bašti punoj cveća prekrasnog mirisa, ona ga neće ni primetiti i zaustaviće se na nekoj nečistoći koju nađe na zemlji. Počeće da kruži unaokolo i osetiće se sasvim lagodno u smradu. Kad bi muva mogla da govori i kad biste vi od nje zatražili da vam pokaže ružu u bašti, odgovorila bi vam: "Ja uopšte ne znam kako ruža izgleda. Znam samo gde da nađem đubre, toalete i blato." Postoje ljudi koji podsećaju na muvu. Ljudi koji pripadaju ovoj kategoriji navikli su da misle negativno i u životu uvek traže

loše strane, nipodastavajući i odbijajuci prisustvo dobra.

Druga kategorija su oni što podsećaju na pčelu, čija je glavna osobina da uvek traga za nečim slatkim i prijatnim da bi na njega sletela. Kada bi se pčela našla u sobi punoj nečistoće, sa komadićem bombone u uglu, ona bi zanemarila svu nečistoću i sletela bi na bombonu. Kada biste od pčele zatražili da vam pokaže gde se nalazi baštensko đubre, odgovorila bi: "Ne znam. Mogu ti reći samo gde da nađes cveće, slast, med i šećer." Ona zna samo za dobre stvari u životu dok su joj one rđave nepoznate. To je druga kategorija ljudi koja ima pozitivne misli i vidi samo dobru stranu stvari. Oni se uvek trude da prikriju zlo kako bi zaštitili bližnje, a ljudi prve kategorije se trude da izlože zlo i da ga iznesu na povrsinu.

Kada neko dođe kod mene i počne da optužuje druge ljude, dovede me u tešku situaciju i ja mu navedem ovaj primer. Kazem mu da odluči kojoj kategoriji zeli da pripada, kako bi mogao da nađe ljude iste vrste i da se sa njima druzi."

(Suze za svet, Savremeni grcki starci I, Beograd 2000, str. 92-93)

(Continued from page 7)

Богородице. Кроз то, што од јесењег времена приносимо жртву Господу Богу, благодаримо Му за свадо брочинства, ми сведочимо самим делима истиниту љубав ка Пресветој Дјеви Богородици.

Четврти пост, зими пред Рођење Христово (Божић), одржава се у спомен тога, што је Син Божји, по неизрецивом Свом милосрђу према роду људском,благоизволео постати човеком, избавити нас од ропства ђаволског, помирити са Оцом, и даровати нам својим присуством све потребно за спасење. У спомен тих неизрецивих Његових доброчинстава, Света

Православна Црква заповеда синовима својим да пред Рођење Христово, као и за време других постова — посте и причешћују се пречистим Телом и Крвљу Христовом.

Придржавајући се ова четри поста, испуњавамо како горе споменуто Захаријино пророштво о четри поста, тако закон и заповести Божје. У знак благодарности Господу, посвећујемо Њему почетке сва четри годишња доба, тј. пролећа, лета, јесени и зиме. Поврх тога, угађајући Богу постом и молитвом, ми се тиме овде на земљи супростављамо непријатељу душа наших, који се, по речима

(Continued on page 10)

Page 9 ST. LUKE NEWSLETTER

КАКО ЂАВО ОБМАЊУЈЕ ЧОВЕКА

Велики пустињак из околине Александрије ава Иларион, молио се Богу неколико година да му открије лукавства ђавола, како то они успевају да одведу људе од доброг пута, те их учине робовима греха, и одводу упакао. И једне ноћи, позове га анђео да изађе на оближњи пропланак, да понесе са собом крст, и да се ничега не боји. Угледао је како се на сред пропланка појављује престо, и како долази сатана и седа на њега. Пљеснуо је дланом о длан, и ваздух и сва околина се испунише ђаволима. Тада им рече: Сакупио сам вас овде да ми кажете најбољу мајсторију, којом обмањујете људе и заглупљујете их, и доводите у моје царство, у вечну муку. Ко буде најбољи, даћу му да три минута управља паклом, и поставићу га генералом над осталима. И изаће један из мноштва ђавола и рече: Жив био твоја мрачности! Ево како ја обмањујем људе! Кажем човеку овако: Море човече, иди ти у Цркву, и пости и моли се, и чини чак милостињу, и друга добра дела. Али ни са ђаволом немој кварити односе! Иди у ресторан, иди у крчму, на игранке, проводе, на игре на срећу, да би се и са овим светом провеселио! Пошто ми немамо власт да човека натерамо на зло, ја му убацујем такве помисли, да чини зло, и многи, који су глупи, слушају те наше мисли. Иду у Цркву, али после иду у кафане, код пријатеља, попију, чак им и музика свира, и онда им је цаба што су у јутро били у Цркви, када су се увече вратили са наше службе. И јеси ли многе тако обмануо -упита га сатана? Многе – рече! Обамнуо си глупље од себе, али ниси учинио ништа нарочито – рече сатана.

Зашто – упита овај? Ти кажеш човеку да иде у Цркву, да иде у крчму, да иде и на забаве, да иде и на света места, да чини и добро и зло, али Господ Христос му каже у Еванћељу: Нико не може два господара служити (Мт.6,24), тј. мени и Богу. Ти си га подстакао да греши, јер можда није знао, али после долази Анђео Божји и каже му: Човече, не можеш ходити двема стазама: или с ћаволом или с Богом. Држисе Бога, јер се нећеш спасити. И јесули те после напустили многи – упита сатана овог ђавола. Па јесу – рече. Ето видиш, рекао сам ти да си обмануо глупље од себе. Због тога знај да ниси добро урадио. Водите га и ударите му десет батина, и пошаљите га на дно пакла јер је глуп. – Тада изађе други ђаво и рече: Жив био твоја мрачности! Ако те ја не задовољим други те неће задовољити! Да те видим јуначе – рече сатана. Ја кажем: Море човече, нема Бога, нема ђавола, нема анћела, нема пакла, нема раја, нема вечне муке, нема вечне славе, све је овде, на овом свету! Ако имаш шта да једеш и шта да пијеш и имаш жена и новца много, ако имаш поштовање од људи, кућу и много богаства, овде је рај. А ако немаш овде је пакао. Све ти је на

овом свету, после смрти нема ничега. И јеси лиобмануо многе? Многе - рече! И ти си обмануо глупље од себе - рече сатана. Обмануо си оне који не познају Свето Писмо. А тамо пише да има Бога, да има ђавола, да има Анђела, има пакла, има раја, има вечне муке, има вечне славе, има казне за грех, има на небу награде за добро дело. Свето Писмо је пуно таквих учења, и који га читају неверују теби. Чак и више од тога. Бог је човјеку дао савјест. И чим погреши, нешто га изнутра гризе и каже: Зашто си тако учинио? Може нико да га не кори. Може нико да не види тај грех, али савест човекова ради у њему, гризе га као црв у дрвету: Зашто си то учинио и зашто си разгневио Бога таквим гресима? Дакле, узалуд му ти казујеш да нема Бога, јер му савест казује, а и Свето Писмо - да Га има. И ти си глуп, и не доносиш велики допринос царству пакла. И доби овај ђаво батина као ипрви. Сатана позва следећег. Али нико више није смео да изађе, јер се бојао батина и поруге. Ипак, после неког времена изађе један грбави, са четири реда рогова, једна му нога пачија, једна коњска, и реп дугачак неколико метара. Жив био твоја мрачности – рече. Какосе зовеш - упита сатана? Куси се зовем. Видим те старог и грбавог, чиними се да ти знаш разне мајсторије да обмањујеш душе, и да их доводиш у моје царство. Куси рече: Ни твоја мрачност не зна што знам ја! Да те видим. Ја сам оматорио у борби са људским душама толико хиљада година, и мојом мајстроријом многе душе одводим у пакао. Као што у зиму падају пахуље снега, тако ја спуштам душе у пакао свакога дана. Ја не кажем као онај први ђаво, јер човек зна да не може служити два господара, и Анђео га лако приводи Господу. Али не кажемни као онај други глупан, да нема Богаи, ђавола, Анђела и пакла. Ја кажем: море човече, има Бога, има ђавола, има Анђела има вечне муке за грех ивечне славе за добро дело, али имаш још времена! Зар си глуп? Баш од данас да започињеш добро дело? Ако је дете, кажем му: Море, дете ти од сада имаш да живиш! Долази младост треба да се ожениш, треба да се проводиш на свету! Ако је младић кажем му: Након што се будеш оженио и засновао домаћинство, после тога ћеш отпочети добро дело. Сада једи, пиј, проводи се, чини сва зла, та млад си. Опростиће Бог, јер Он познаје човекову немоћ. Покајање остави за сутра, прекосутра, остави за догодине, за касније. Хоћеш да дајеш милостињу, не жури! Покајаћеш се пред смрт. Хоћеш да постиш, немој истрошићеш здравље. Пости кад остариш, пост је за старе. Хоћеш да се молиш. Не сада, изгубићеш много сати молећи се Богу. Па сада

(Continued on page 10)

(Continued from page 9)

имаш посла. Треба да гајиш децу, да стичеш кућу, да спремаш мираз. И забуним га животним бригама, и стално му казујем: Остави за други пут. Ако му анћео каже: Подај подушје за мртве, ја кажем: Сада имаш да одеваш децу, да правиш свадбу, после ћеш. Анђео каже: Море човече, исповеди се и остави грех, остави разврат, остави пијанство, дуван, псовке. А ја му шапнем: ех, зар још од сада? Касније, пред смрт, исповедићеш се свештенику, разрешиће те и готово. С тим ме сви слушају – рече ђаво – и стално одлажу добро дело од данас до сутра. А грех је у човеку, као кад би узео велики ексер и чекићем почео да укиваш у дрво. Ако удариш пар пута, лако се може извадити. Ако га укуцаш до половине, теже је, а ако гасасвим укуцаш, треба да расцепиш дрво. Тако се и грех укива у људску природу навиком. И ако човек не остави данас грех, када је свеж, што више стари, тим га се теже може одвићи. И тако, многе ја одводим у пакао с једним јединим саветом: Добри људи, има још времена за добро дело, не будите глупи да га отпочнете баш од данас или баш од овога часа! И успеосам и успевам. Иди и види у паклу колике сам гурнуо и гурам овим саветом. Тад му сатана рече: Браво! Најбољи је савет да учиш човека да одлаже покајање и добра дела, од данас до сутра.Зато ти дајем своју круну и штап да владаш паклом три минута, и сви да научите од њега то лукавство, да бисте довели што више душа у моје царство, да би се с нама мучиле у векове векова.

— Након тога сатана пљесну рукама и све нестаде. А ава Иларион остаде зачуђен са оним што је видео. Тадаму Анђео Господњи рече да оде у своју келију и запише што је видео, да би каснији нараштаји знали како је ђаво лукав, и како вара људе да одлажу покајање од данас до сутра, од младости до старости, до смртне постеље, и тако их одводи у пакао.

(Из књиге старца Клеопе: Пут Неба)

(Continued from page 8)

Христовим, ничим не може одагнати осим постом и молитвом (Мт. 17,21).

Успење Богоматере

Свети Симеон Солунски у свом 54ом одговору, на питање: када и ко је одредио четрдесетодневни (Божићни), Апостолски и Богородични пост? — одговара: «ови постови (изузев Васкршњег) установљени су на основу древног предања, а о томе нам сведочи и свитак написан у Крмчији на 253. страни као и јерусалимски Устав састављен одстране Светог Саве и Јована богослова из Дамаска. Ови оци и црквени учитељи сложили су овај Устав; први — после IV, а последњи између шестог и седмог Васељенског Сабора. Јер када је приликом најезде незнабожаца Савин Устав уништен, велики Јован с љубављу написа га изнова по древном чину.

Сваки од ових постова има и свој посебан смисао. Четрдесетодневни (Божићни) пост наговештен је Мојсијевим постом, који, постивши четрдесет дана и ноћи, прими закон Божји, написан на каменим плочама. Ми пак, четрдесетодневним постом примамо Живу Реч, не на каменим таблицама написану, већ Који се родио и оваплотио од Дјеве.

Апостолски (Петровдански) пост

(Continued on page 11)

Page 11 ST. LUKE NEWSLETTER

SCHEDULE OF SERVICES

NOVEMBER 2005

Sunday 6	Divine Liturgy	at Wayside	School at	10AM.
----------	----------------	------------	-----------	-------

- Tuesday 8 ST. DEMETRIOS THE GREAT MARTYR; Divine Liturgy in the chapel at 8AM.
- Sunday 13 Divine Liturgy at Wayside School at 10AM. Sunday 20 Divine Liturgy at Wayside School at 10AM.
- Monday 21 ST. ARCHANGEL MICHAEL; Divine Liturgy in the chapel at 8AM.
- Sunday 27 Divine Liturgy at Wayside School at 10AM.

Monday 28 ADVENT FAST BEGINS

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

НОВЕМБАР 2005

- Уторак 8 СВЕТИ ВЕЛИКОМУЧЕНИК ДИМИТРИЈЕ. Света Литургија у капели у 0800час.
- Недеља 13 Света Литургија у 1000час у Wayside School Недеља 20 Света Литургија у 1000час у Wayside School
- Понед. 21 СВЕТИ АРХАНЪЕЛ МИХАЈЛО (АРАНЪЕЛОВДАН). Света Литургија у капели

у 0800час.

- Недеља 27 Света Литургија у 1000час у Wayside School
- Понед. 28 БОЖИЋЊИ ПОСТ ПОЧИЊЕ.

(Continued from page 10)

установљен је у њихов спомен и сасвим оправдано: јер, с једне стране преко њих и ми смо се удостојили многих благодати, а с дрге – они су за нас били учитељи поста, уздржања и послушања све до своје смрти. Према томе, и по предању апостолском, изложеног код Светог Климента, ми смо после Силаска Светог Духа, дужни празновати једну седмицу, а потом постити, не да би постом телесно ослабили, но да би постом задобили дар схватања предања датих преко Светих Апостола.

Пост у августу (Госпојински) установљен је у част Матере Божје, Која се,сазнавши за своје престављење, као и увек подвизавала и постила

ради нас,мада она није имала потреба за пост,будући да је Света и Свенепорочна. Неки тврде да је овај пост установљен ради важности два празника која падају у месецу августу, тј. Птреображења и Велике Госпојине, што није погрешно и неприхватљиво.

(Преузето из "Ангелара", парохијски часопис црквене општине Франкфурт)

10660 River Road Potomac, MD 20854

Phone: 301-299-2704 Fax: 301-299-2706 www.svluka.org

WE WANT TO HEAR FROM YOU

If you have comments, questions, suggestions... if you were touched by a story and would like to talk about it, if you have something you would like to share or for any other reasons feel free to contact Father Alex. You can send letters to the above address, call (301) 299-2704, e-mail FatherMicich@svluka.org or even best talk to Father in person after a liturgy.

Financial Position of Our Church as of September 30, 2005

<u>Income</u>		<u>Expenses</u>	
Worship & Diocese	80,440	Worship & Diocese	17,395
Building Fund	4,845	Priest	53,052
Mortgage Fund	11,113	Office	8,833
Socials	22,733	Mortgage	38,122
		Maintenance	
		& Utilities	12,590
		Renovations	26,856
		Socials	8,334

Totals 119,131 165,182

Net Position \$-46,051

Remember: When you voted to accept the budget for 2005, you also voted to support it with your donations.